

STANLEY

Han var polis, jag reporter. Vi träffades första gången när jag kom upp till Borlänge vårvintern 1984 för att påbörja en bok som skulle ges ut drygt tre år senare och heta "När knarket kom till stan". Jag hade läst en undersökning, några sidor bara, om narkotikasituationen i Borlänge och Mora, författad av två narkotikapoliser på plats, Stanley Åkerlind och Leif Nääs. De hade skrivit den som en reaktion på en utredning från Brå, med Jerzy Sarnecki som författare, om situationen i Borlänge. Sarnecki hade gjort som akademiker plägar göra: suttit i polishuset med näsan i papperen.

Åkerlind och Nääs kände fler knarkare än vad Sarnecki fastslog var antalet. De intervjuade dem de kände, dem de grep, allt vidare gick ringarna och deras lägesbild blev en annan än Sarneckis. Åkerlind tog emot mig i polishuset, vänligheten själv, begrep snabbt vart jag ville komma och langade redan nu fram ett namn på min fråga med vem jag skulle börja om jag ville prata med någon som varit med länge, på den andra sidan, kände många, dessutom kanske villig att berätta för en reporter. Åkerlind ringde ett samtal. Några dagar senare satt jag i ett besöksrum på Sidsjöns mentalsjukhus.

Stanley kom även i fortsättningen att hjälpa mig, med ledningens tillstånd, efter eget huvud. Han var alltid glad, alltid nyfiken på mina möten, nyfiken på omvärlden, förundrad inför mänsklighetens mysterier. Jag hörde aldrig ett ont ord om honom från dem han jagat, gripit, förhört, fört vidare mot dom och straff. Han var Stanley med alla. Han kunde låna en femtiolapp, en hundring, till någon som var i nöd. "Jag får alltid tillbaka pengarna." Anne-Maj, hans hustru, följde aldrig med honom till Systemet en lördag; hon orkade inte stå och lyssna på alla samtalen med de vindpinade.

Jag ringde ibland när jag höll på med något jobb för att fråga om sådant jag inte begrep, få höra en uppriktig recension av en person, ett händelseförlopp. Några gånger besökte jag honom och Anne-Maj i Dalsjö, bjöds på underbar mat; efter maten: "Nä, nu tar vi en whisky och snackar lite skit." Veckan före påsk drog han in årorna, 81 år fyllda. Jag saknar honom.

Anders Sundelin

Dalarnas Tidningar 9 april 2021